

TÜKRÖS ZENEKAR – A MI MEZŐSÉGÜNK

De bende van Korpás brengt authentieke traditionele Hongaarse en Transylvaanse dorpsmuziek met 24-karaats gehalte... (CD)

TÜKRÖS ZENEKAR – A MI MEZŐSÉGÜNK (FOLKEUROPA, XANGO MUSIC DISTRIBUTION, FECD 040) 2008 – 67:00

Het is bij ons een beetje te stil geworden rond de Hongaarse volksmuziek. Met **TÜKRÖS ZENEKAR** genieten we echter weer van één van de beste Hongaarse bezettingen die een sleutelrol speelden in het in stand houden van de Hongaarse en Transylvaanse dorpsmuziektraditie. Gewapend met violen, altviolen, contrabas, cymbalom en het typische stemgeluid van **Korpás Éva** plaatst deze groep zich reeds jaren naast MUSZIKAS, MÉTA en andere ensembles die vooral in de jaren '90 ook al eens onze clubzalen en festivals onveilig maakten.

TÜKRÖS ZENEKAR (of TÜKRÖS ENSEMBLE), hoewel reeds in 1986 opgericht in Budapest, ontving in 2001 de felbegeerde titel 'Young Masters of Folk Arts'. Zij doen de ziel van het dorpsleven herleven. Net als bij veel van hun kompanen resulteert hun repertoire uit een behoorlijke portie veldwerk. Door bij de bron, de oude dorpsmuzikanten, te gaan luisteren en zich in te leven in de lokale gewoonten en tradities, zijn deze groepen steeds ook heel emotioneel betrokken bij de muziek die ze brengen. Ze houden ook heel sterk vast aan die traditie omdat ze menen dat deze muziek niet voor verbetering vatbaar is en best tot zijn recht komt als ze zo authentiek mogelijk uitgevoerd wordt. Het zijn dus echte puristen die steeds op zoek gaan de streekeigen nuances in speelstijl te imiteren. Met hun muziek worden we dan ook recht naar het dorpsleven geleid zoals we dat kennen uit films als 'Gadjo Dilo' of 'Latcho Drom'. Ze liggen dan ook mee aan de basis van de revival van de dorps- of boeren(dans)muziek die tot voor 30 jaar nog altijd heel sterk aanwezig bleef binnen de beslotenheid van de talrijke afgelegen gehuchten. Daar wordt de muziek nog steeds gespeeld door Hongaren, zigeuners en Roemenen om er allerlei feestelijkheden (dopen, huwelijken, kalenderfeesten,...) en ook begrafenissen op te luisteren. De groep toerde al over heel de wereld, en zijn ook in Hongarije een graag gehoorde gast op tal van elementen. Zij spelen uiteraard ook regelmatig in de diverse Tánchás of danshuizen. Daarnaast organiseren ze ook jaarlijks een muziek- en dansstage waarop ze hun eigen erfenis overleveren aan een volgende generatie.

'A MI MEZŐSÉGÜNK', 'Onze Transylvaanse Heidestreek', live opgenomen in openlucht, moet echter niet gezien worden als een droge anthologie en beperkt zich ook niet tot het leveren van een introductie in de veelzijdigheid van de plaatselijke muzikale wereld. Dit album vormt een weloverwogen bloemlezing uit het repertoire en de speelstijlen van de zigeuners uit Mezőség. De schijf vangt, inclusief klokkengelui aan met muziek voor een Hongaars huwelijk zoals dit in het midden van deze streek (Magyarpalatka, Vajdakamarás, Mezőkeszü,...) nog gebruikelijk is. Meteen goed voor een potige suite helse, 'uptempo' csardasmuziek uit Magyarpalatka, waarmee de bruid geëscorteerd wordt. Vervolgens gaan we naar Magyarzovát waar een ode gebracht wordt aan een tweetal legendarische vioolacrobaten, **Marcí Szél** en **Jani Huszát**. In deze twee nummers hebben we meteen reeds uitvoerig de stem van Éva mogen genieten. Vogeltjes leiden ons binnen in de herinneringen aan Szék, waar in de jaren tachtig vooral de groep **ICSÁN** actief was. Het hier gebrachte nummer sluit evenwel nauwer aan bij de 'nieuwe stijl', en kenmerkt zich door de monofone samenzang van de mannen, vooral ondersteund door de ritmische halen op de contrabas, waarna de violen het heft volledig in handen nemen in een wervelende tempoversnelling. Daarna gaat het terug naar Magyarpalatka, een zich verrassend langzaam voortslepende volledig instrumentale strijkersuite biedt de luisteraar de kans even achterover te leunen en de ziel van deze muziek aan te voelen. Op het intriëste 'Visai Katonaküisérő'

('Afscheid van de soldaat uit Visa') geeft Éva het beste van haarzelf in een sober duet met viool, dat zelfs de krekels niet onberoerd laat. De Hongaarse melancholische ondertoon blijft ons beroeren in een uit Bonchida ontleende csardas, meteen het enige nummer waarin ook het cymbalom een prominente plaats inneemt. Voor de voorlaatste instrumentale suite lieten ze zich sterk inspireren door het gepolijste vioolspel en de heel eigen harmonische begeleiding van het ooit heel toonaangevende gezelschap **NAGYSAJÓ BAND**. Tot slot zetten ze een joker in met een suite ontleend aan Kolozs, een buitenbeentje binnen deze regio, daar ze zich altijd lieten inspireren door de Kalotaszeg, een streek met een heel eigen stijl van vioolversieringen, een verbazingwekkend tempo, en een rijkdom in de harmonieën die zich sterk onderscheid van wat we tot nu toe hoorden. Van dit instrumentale nummer was tot op vandaag maar één opname gekend (Kerstmis 1963 van de toen 18-jarige en reeds vroeg overleden violist **Lajos Ármán**). Daar de meeste csardasnummers eigenlijk voortvloeden uit gezongen melodieën werden de oorspronkelijke teksten mee in het booklet opgenomen. In alle bescheidenheid ziet de groep dit album als een fase in een proces om goede muzikanten te worden. Ik denk dat ze het meesterschap al lang in hun vaandel mogen voeren.

We beleven hier dus een album met ongemeen eerlijke Hongaarse dorpsmuziek, waarbij het de muzikanten meer te doen is om het vastleggen van de genialiteit die de dorpsmuzikanten al die tijd aan de dag legden en hun waardevolle erfgoed te behoeden, dan om pluimen op de eigen hoed te steken, met eigen inventies en arrangementen. Toch zal elke liefhebber van dit bekoorlijke genre hen graag die pluimen toereiken. De Magyaren mogen ons landje gerust nog eens komen veroveren,... met hun strijkstokken en beklievende vrouwenstemmen. Een aanrader met stip !!!

Groepsleden :

Korpás Éva : zang

Koncz Gergely : viool

Halmos Attila : viool, zang

Árendás Péter : altviool

Liber Endre : altviool, zang, cymbalom

Lelkes András : contrabas

Meer informatie :

WWW.TUKROS.HU

WWW.FOLKEUROPA.NET

WWW.XANGOMUSIC.COM

([sefafolk](#))

27/01/2009 17:31

© folkroddels.be

<http://www.folkroddels.be/artikels/41757.html>